

9. december 2005
F11, HCH

Svar på Det Politisk-Økonomiske Udvalgs spørgsmål nr. 49 af 6. december 2005 (PØU alm. del – spørgsmål 49)

Spørgsmål:

”Ifølge ministerens svar på alm. del - spørgsmål 13 og 17 har ansatte efter Finansministeriets interne regler ikke pligt til at indberette oplysninger om deres bibeskæftigelse. Mener ministeren ikke, at der i betænkning nr. 1443 forelægger en klar udmelding om, at der er pligt for særlige rådgiver til at indberette oplysninger om eventuelle bibeskæftigelse for et parti, jf. side 201? Vil ministeren sørge for, at Finansministeriets interne regler bliver opdateret i henhold hertil?”

Svar:

Betænkning 1443/2004 om embedsmænds rådgivning og bistand indeholder på side 200-201 udvalgets overvejelser om embedsmænds – herunder særlige rådgiveres – bibeskæftigelse.

Udvalget tilkendegiver, at hensynet til klarhed om, hvornår en særlig rådgiver optræder som ansat i ministeriet henholdsvis ministerens parti, kan tale for en begrænsning af de særlige rådgiveres mulighed for bibeskæftigelse i ministerens parti.

Udvalget finder dog, at det principielle udgangspunkt bør være, at de særlige rådgivere er underlagt samme regler om bibeskæftigelse, som gælder for øvrige embedsmænd. Udvalget lægger endvidere vægt på, at særlige rådgivere ikke i samme omfang som almindelige embedsmænd er begrænset af hensynet til partipolitisk neutralitet.

Det er på den baggrund udvalgets opfattelse, ”at der ikke bør være noget til hinder for, at særlige rådgivere kan have bibeskæftigelse for ministerens parti under den forudsætning, at bibeskæftigelsen ikke forhindrer den særlige rådgiver i at varetage stillingen i ministeriet på tilfredsstillende vis. Vurderingen heraf bør i det konkrete tilfælde foretages af den særlige rådgivers minister i samråd med departementschefen”.

Betænkningen pålægger ikke embedsmænd, herunder særlige rådgivere, forpligtelse til at indberette bibeskæftigelse. Betænkningen kan heller ikke læses således, at udvalget lægger op til, at der skal indføres en formel indberetningspligt for særlige rådgivere vedrørende bibeskæftigelse i ministerens parti.

Som det fremgår af mit bidrag til statsministerens svar på udvalgets spørgsmål 17 vil en særlig rådgivers bibeskæftigelse for en ministers parti i praksis ofte være ministeren bekendt, uanset om den særlige rådgiver foretager formel indberetning.

Den i betænkningen nævnte vurdering af foreneligheden med ansættelsen i ministeriet og bibeskæftigelse for ministerens parti vil derfor i praksis blive foretaget, uanset om der formelt er pålagt den særlige rådgiver indberetningspligt.

En formel indberetningspligt vil altså næppe have nogen særlig praktisk betydning.

Jeg finder, at det er væsentligt, at fastholde princippet om, at der som udgangspunkt skal gælde samme regler for særlige rådgivere som for andre embedsmænd. På den baggrund finder jeg ikke grundlag for at ændre på Finansministeriets regler om indberetning af bibeskæftigelse.

Jeg vil imidlertid tage initiativ til, at det i Finansministeriets personalehåndbog bliver anført, at ansatte, der ønsker at påtage sig bibeskæftigelse, kritisk skal overveje, om det er foreneligt med deres arbejde i Finansministeriet, og at dette også gælder særlige rådgivere, herunder hvis de overvejer at påtage sig bibeskæftigelse for ministerens parti. Det vil endvidere blive anført, at den ansatte i tvivlstilfælde bør forelægge spørgsmålet for ledelsen.